

ITA

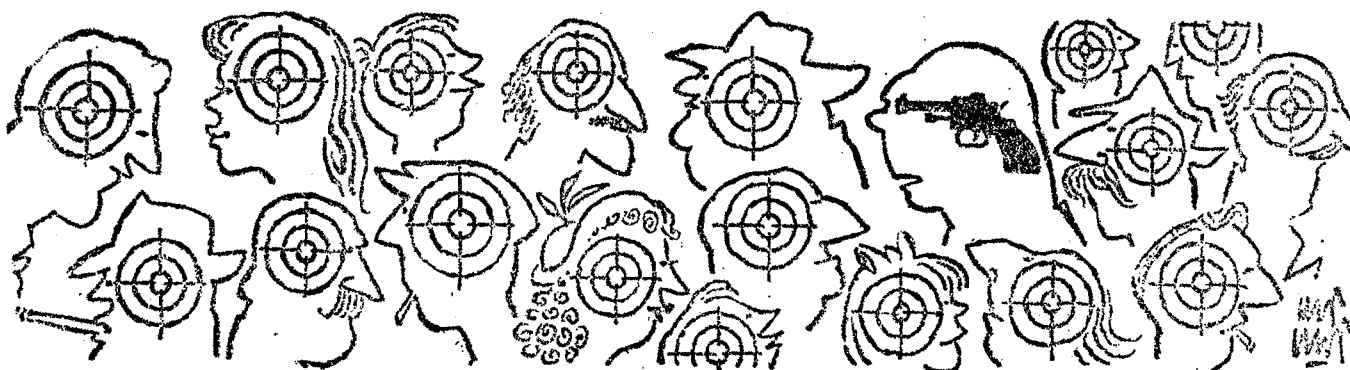
BÜLTEN BULLETIN

**INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR**

CH.M.WISER PLEIN, 13/2 - 1040 BRUSSEL
TEL: (32-2) 230 34 72 - WETTEL DEPOT 2198
REKENING: INFO-TÜRK - BBL 310-0148714-02

Publikatie van onze artikels
toegelaten met de vermelding
Agentschap Info-Türk

MAANDELIJKSE PERIODIEK
4de Jaar - April 1980
Nederlands 5
Prijs 20 BF
Jaarlijks abonnement
Benelux 200 BF
Buitenland 250 BF

DE TURKSE BUITENLANDSE POLITIEK OP EEN GESPANNEN KOORD

ANKARA (ITA) - Toen de Amerikaanse administratie aan Turkije een samenwerking met haar geallieerden vroeg teneinde de economische betrekkingen en andere met het Iraans regime van Komeiny te beperken hebben de politici belast met de Turkse buitenlandse politiek ondervonden dat zij op een gespannen koord dansten. Het was werkelijk zeer moeilijk stappen te doen om Iran niet te hinderen terwijl er werd gepoogd de betrekkingen met de Verenigde Staten te verbeteren. Het Turks Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft dan verklaard dat de vraag van de Verenigde Staten diende te worden bestudeerd in het licht van "de bijzondere betrekkingen", die bestaan tussen Iran en Turkije.

Turkije en Iran hebben reeds een reeks economische realisaties begonnen. Deze zijn vooral gecentreerd op de Turkse vraag naar Iraanse petroleum. Iran besloot haar invoer uit Turkije te vermeerderen om de Amerikaanse economische sancties weg te werken.

In feite moest eerste minister Demirel toegeven dat er zich een klimaat van grote bezorgdheid ontwikkelde in Turkije wegens het geschil tussen de Verenigde Staten en Iran, dit met het oog op de gijzelaarsaffaire. /.

Hoewel de Turkse regering pogingen doet om neutraal te blijven tegenover de gebeurtenissen in het Midden-Oosten hebben het Pentagon en de geallieerden, gestimuleerd door het ondertekenen van nieuwe militaire akkorden tussen de Verenigde Staten en Turkije, reeds begonnen vrijer te discussieren omtrent hun projecten met betrekking op Turkije.

De Israelische Minister van Defensie Ezer Weizman verklaarde op 23 maart 1980 aan het Turks weekblad Yanki: "Turkije is de grootste mogendheid tegen de Sovjetuitbreiding in het Midden-Oosten." Eerste Minister Begin verklaarde op 30 maart 1980, in een interview verleend aan hetzelfde weekblad: "Israel en Turkije spelen nu een efficiënte rol, namelijk het remmen van de Sovjetexpansie in deze zone."

Het Turks dagblad Hürriyet onthulde reeds op 27 december 1979 dat de VS poogden een pro-westerse militaire alliantie in het Midden-Oosten in te stellen met de deelname van Turkije, Israel, Egypte en Saoedi-Arabië.

Naar het dagblad Cumhuriyet van 17 maart 1980 hebben de VS aan de Turkse regering gevraagd een luchtcorridor toe te laten over Turkije om het de Amerikanen mogelijk te maken een eventuele ingreep in de Perzische Golf te doen. Hetzelfde dagblad voegt hierbij dat Amerikaanse diplomaten zeer vaak naar aangrenzende provincies van de landen van het Midden-Oosten gaan.

Op 6 april 1980 kwam er in Turkije een delegatie, omvattende vijf leden en gezonden door de Amerikaanse Senaat, en deze heeft belangrijke politieke personaliteiten ontmoet. Zij verklaarden dat voordat zij naar Turkije kwamen, zij de USS Coral bezocht hadden. Voor 't ogenblik patrouilleert deze in de Indische Oceaan en zij voegde hierbij "Onze piloten op het schip zijn zeer verlangend naar het bombarderen van sommige aanvalsdoelen in Iran."

Een zeer kostelijke lening voor Turkije

Gevolggevend aan het bezoek van de senators is een delegatie van 8 personen van het IMF op 10 april 1980 bestudeerd. Het IMF-team, versterkt door de experten van de Wereldbank heeft aan Turkije nieuwe versoberingsmaatregelen opgelegd: een strictere plafonnering van de kredieten toegekend door de Centrale Bank aan de openbare sektor, een begrenzing van de voorschotten op korte termijn, aan de Thesaurie, de beperking van het gebruik van budgetaire fondsen door de openbare instituties een vooral door de Staatsondernemingen, nieuwe prijsstijgingen voor produkten en diensten van sommige ondernemingen, een vertraging van de salarisverhogingen en een meer frekwente devaluatie van de Turkse lire.

Vroeger heeft de financiële hoofadviseur van de eerste minister, Turgut Özal een brief geschreven aan Dhr Mc Namara, voorzitter van de Wereldbank, waarin hij beloofde de controle van de Turkse economie over te geven aan deze internationale financiële organisatie; dit zou zijn gebeurd vanaf 8 februari 1980. Gevolggevend aan dit schrijven hebben 66 republikeinse vertegenwoordigers gevraagd om een enquête van het parlement, stellende dus de regering in staat van beschuldiging inzake het afstand doen van de Turkse soevereiniteit in handen van Buitenlanders.

Gevolggevend aan de Turkse concessies hebben de rijkste geïndustrialiseerde landen van de OESO, bijeengekomen in een plenaire zitting te Parijs op 16 april 1980, een steun toegekend van 1 miljard 160 miljoen dollars "teneinde de wankelende Turkse economie te herstellen." De deelneming van de verscheidene landen aan deze steun wordt verdeeld als volgt: V.S. 295 miljoen, DBR 295 miljoen, Italië 115 miljoen, Japan 100 miljoen, Frankrijk 100 miljoen, EEG 100 miljoen, Zwitserland 37,5 miljoen, GB 33 miljoen, Nederland 22 miljoen, Oostenrijk 15 miljoen, Canada 10,5 miljoen, België 10 miljoen, Denemarken 5 miljoen, Finland 3,5 miljoen, Luxemburg 1 miljoen.

Toch zal de steun toegekend door de OESO het verbeteren van de Turkse economie op korte termijn niet toelaten. Daarenboven heeft de Turkse schuld aan het buitenland, behalve de nieuwe kredieten, de som van 18 miljard 200 miljoen dollar bereikt. Men zal enkel 650 miljoen dollar vrij kunnen gebruiken en deze som is zelfs niet voldoende om de petroleumimport gedurende 3 maanden te betalen.

"Nu dient men geld te vinden om petroleum te kopen." Dit zijn de woorden uitgesproken door Dhr. Ozal precies na het OESO besluit. Dezelfde dag, in de Turkse hoofdstad, begon eerste minister, Demirel geheime besprekingen te voeren

met Adnan Kashoggi, bekend voor zijn tersluikse onderhandelingen betreffende de petroleum en de bewapening. De voornaamste leader van de oppositie Ecevit beschuldigde Demirel ervan te onderhandelen met een onbetrouwbare personaliteit.

Algemeen offensief tegen de arbeidersklasse

Een van de voornaamste versoberingsmaatregelen opgelegd door het IMF was de vertraging van de salarisverhogingen. En zo is het dat de sekretaris-generaal van de werkgevers, Rafet Ibrahimoglu, gesteund door het IMF, heeft verklaard dat men een nationale salarispolitiek zou moeten inbrengen. Met deze dubbele druk heeft de minister van de Tewerkstelling, Cavit Erdemir, verklaard dat de wet betreffende de vakbonden bijna beëindigd was en dat de collectieve overeenkomsten zouden worden hergeorganiseerd "in functie van de behoeften van het land." Minister Erdemir eveneens verklaarden dat de algemene stakingen, de boycott en de bezettingen onwettige daden waren en dat de leemten van de wetten, die de onwettige betogingen van de arbeiders toelieten, zouden worden aangevuld.

Zelfs voor het invoeren van nieuwe aamtregelen had de Raad van de ministers de stakingen in de metaal-energie en voedingssektor doen uitstellen. Naar een studie, gepubliceerd in het dagblad Cumhuriyet, sinds 17 jaar, hebben de regeringen 160 stakingen verboden of uitgesteld door beroep te doen op artikel 21 van de wet betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten, stakingen en lock-outs. Dit artikel werd overgenomen van de akte Taft-Hartley, in de VS.

Anderzijds werden gedurende de 4 maanden van bestaan van de Demirel-regering, 100.000 arbeiders, bij staatsondernemingen, afgedankt voor politieke beweegredenen.

Maar ondanks al deze anti-demokratische maatregelen nemen de stakingen gevoerd door de vakbonden aangesloten bij de Confederatie van Progressistische Vakbonden van Turkije (DISK), die groter en groter worden toe. De economische versoberingsmaatregelen verplichten de vakbonden eveneens ertoe meer radikale standpunten in te nemen. Precies na het akkoord gesloten met de IMF delegatie heeft de Turkse regering de Turkse lire gedevalueerd met 5,3%, op 13 april, en met 4,9% op 30 april 1980. Naar de Turkse pers zouden er heraanpassingen op korte termijn zijn voorzien.

De bedragen, gepubliceerd door de Nationale Organisatie voor Statistieken, tonen dat de arbeidersklasse is verpletterd door de hyper-inflatie, die nu stijgt tot een jaarlijks percentage van 140%. Dit percentage is het hoogste sinds het begin van de Turkse republiek, namelijk zowat 57 jaar geleden. De verschaarsing van de goederen, zowel de olie voor de keuken als elektrische gloeilampen, leidt tot de zwarte markt en tot hogere dan de aangekondigde officiële prijzen.

Om de reactie van de arbeiders te onthullen heeft de DISK besloten dit jaar het feest van 1 mei in 6 provincies van Turkije te vieren.

Een nieuw middel om tijd te winnen: de presidentiële verkiezingen

Wegens de huidige gebeurtenissen pogen de politieke partijen, vertegenwoordigd door het Parlement, tijd te winnen voor wat betreft de presidentiële verkiezingen. De 6de president van de Republiek Turkije, Fahri Korutürk, heeft zijn zevenjarige ambtsperiode op 6 april 1980 beëindigd en senator Ihsan Sabri Caglayanil werd president ad interim naar de grondwettelijke beschikkingen.

Geen enkele kandidaat zou nu de 318 noodzakelijke stemmen kunnen verkrijgen op de 635 van het Groot Wetgevend Lichaam dat de 2 kamers van het Parlement omvat. Geen enkele van de 2 grote partijen heeft de mogelijkheid zijn kandidaat te kiezen, zowel de Partij van Justitie (regering) als de Republikeinse Volkspartij (oppositie), die respectievelijk 264 en 266 stemmen hebben.

De RVP van Ecevit heeft de voormalige beveenhebber van de luchtmacht, Muh-sin Batur, die één van de 4 auteurs was van de repressieve militaire ingreep van 12 maart 1971, benoemd. Het is inwille van deze rede dat de andere politieke partijen Ecevit van schijnheiligheid beschuldigen.

Bewust van het feit dat de Partij van het Nationaal Welzijn, onder de invloed van de Islam, reeds bezig is te denken aan het op de agenda te plaatsen van de regeringskwestie en dit vanaf de dag dat de president zal worden verkozen, verkiest de Partij van Justitie van demirel de presidentiële campagne zo lang mogelijk te verlengen.

Niet bekwaam oplossingen op lange termijn te vinden voor de sociale en economische problemen van het land zoekt de Demirel-regering naar kredieten op korte termijn bij twijfelachtige personaliteiten enerzijds en doet beroep op repressieve maatregelen anderzijds om de progressivistische oppositie te vernietigen.

De "Grijze Wolven", toegelaten en zelfs gesteund door de regering hebben hun bloedige aanvallen opgevoerd en het politieke moordpercentage bereikte 300. Onder

POLITIEKE ++++++
MOORDEN +
VAN 14/3/1980 +
TOT 15/4/1980 +
----- +

ISTANBUL 64 +
URFA 43 +
ANKARA 24 +
MARDIN 19 +
ADANA 16 +
GAZIANTEP 11 +
SIIRT 10 +
DIYARBAKIR 9 +
SAMSUN 9 +
ESKISEHIR 7 +
AGRI 6 +
MERSIN 6 +
KAYSERI 5 +
MALATYA 5 +
MANISA 5 +
GIRESun 4 +
HATAY 4 +
KARS 4 +
KONYA 4 +
TRABZON 4 +
IZMIR 3 +
ORDU 3 +
TOKAT 3 +
AMASYA 2 +
CORUM 2 +
ELAZIG 2 +
ERZURUM 2 +
TUNCELİ 2 +
USAK 2 +
ANTALYA 1 +
ARTVIN 1 +
AYDIN 1 +
BALIKESIR 1 +
BURSA 1 +
KAHRAMANMAR. 1 +
KOCAELI 1 +
MUS 1 +
NEVSEHIR 1 +
RIZE 1 +
SINOP 1 +
----- +

TOTAAL 291 +
5 MAAND +
v. DEMIREL 1164 +
4 JAAR EN +
3 MAANDEN 3374 +

de slachtoffers van de terreur van vorige maand, telt men Umit Kaftancıoğlu, auteur en producer bij de Turkse Radio-Televisie (Ankara, 11/4/1980); de produceurs van de Republiek Nurhan Aksu (Turgutlu, 15/3/1980) en Nihat Gerçek (Niksar, 9/4/1980), een joornalist van een rechtse partij, İsmail Gerçeksoy (İstanbul, 4/4/1980), een kapitein van het leger (Mardin, 29/3/1980), de progressistische advocaat Aytekin Olcay (Konya, 23/3/1980), een luitenant (Diyarbakır, 20/3/1980) en een agent van de Nationale Inlichtingendienst (İstanbul, 29/3/1980).

Op 4 april 1980 hebben de "Grijze Wolven" een vredelievende betoging van progressistische verenigingen te Eskisehir aangevallen en hebben 7 personen met het geweer neergeschoten.

De regering neemt al deze aanslagen als voorwendsel om de krijgswet met 2 maand te verlengen in 19 provincies en heeft ook eenzelfde regime opgelegd aan de grensprovincie van Agri in Oost-Anatolië.

Op 13 april 1980 waren de kadetten van de militaire school ook betrokken in de politieke terreur. Honderden onder hen stormden het Park van de Jeugd te Ankara binnen en sloegen de leden van een folkloristische groep die daar werkte. De bevelhebber van de Krijgswet te Ankara heeft de aanval van de kadetten in een persbericht gerechtvaardigd.

Nieuwe repressieve wetsontwerpen

Als zij niet tevreden zijn met de efficiëntie van de krijgswet brengen de regeringsoverheden de regering ertoe nieuwe wetsontwerpen voor te bereiden met als doel het opleggen van nieuwe repressieve maatregelen.

- Een wetsontwerp werd reeds goedgekeurd door de Commissie van Justitie van het Parlement. Het machtigt de krijgsraden te functioneren en gevallen te beoordelen zelfs als de krijgsraad zal nietig worden verklaard.

- Een nieuw wetsontwerp, voorbereid door de regering stipuleert dat de privé-ondernemingen zouden worden gemachtigd private inlandse troepen aan te werven.

- De minister van Binnenlandse Zaken de veiligheidskrachten op zicht te schieten op iedere "gezochte" persoon.

- Dezelfde minister heeft reeds licenties uitgedoeld voor 't dragen van wapens, aan de leiders van de Partij van de Nationalistische Aktie, de neo-fascistische organisatie van de "Grijze Wolven".

- Ten laatste, de Raad van Nationale Veiligheid heeft aan de regering en het Parlement gevraagd de "Staatsveiligheidskursussen" die drie jaar geleden werden afgeschaft, te hervatten.

De eenheid van de progressistische krachten is verstrekt

Met de stijging van de repressie hebben de progressistische krachten van Turkije hun pogingen opgevoerd met het oog op het verstreken van hun eenheid. Het tweede Congres van het vredescomité, dat plaatsvond van 3 tot 5 april te İstanbul, was een aanvullend element voor de verstreking. Terwijl deze organisatie tot hier toe beheerst werd door een zekere politieke fractie omvat het nieuw uitvoerend comité vertegenwoordigers van alle progressistische partijen en bewegingen.

BETREFFENDE HET 4de CONGRES VAN DE FIDEF

FRANCFORT (ITA) - Het 4de congres van de Federatie van de Arbeidersverenigingen van Turkije in de Duitse Bondsrepubliek (FIDEF) heeft plaatsgevonden te Francfort op 4,5 en 6 april 1980.

Het verslag van het uitvoerend comité onderlijnt dat de FIDEF haar deuren opent aan alle arbeiders van Turkije, behalve aan dezen die aanhangen bij een fascistische, maoïstische of zwervers (linkse) bewegingen. Dit comité gaat verder met haar pogingen voor de eenheid en de gemeenschappelijke strijd van alle arbeiders van Turkije met het oog op het oplossen van al hun concrete problemen. Deze organisatie is zelfstandig en hangt dus geesziens af van eender welke politieke partij en zal steeds proberen het karakter van een democratische massaorganisatie te behouden.

Toch tonen de analyse van het verslag en de reglementen ingevoerd door het Congres dat men nog ver is van deze theoretische stellingname.

Daarenboven bewijzen de incidenten, die plaatsvonden tijdens de duurtijd van het Congres, dat de FIDEF nog ver is van een organisatie, open voor alle arbeiders, maar dat zij is beheerst door een zekere politieke beweging.

Ondanks het feit dat alle socialisten en progressisten van Turkije kunnen worden vermoord, gevangen gehouden, gefolterd of in 't gevang gezet, meldt het FIDEF -verslag enkel de gevallen van zekere aangeslotenen van de politieke beweging bekend onder de naam van "Eenheids- en solidariteitsbeweging" en onder de arbeiders van Turkije in Europa onder de naam van "Communistische Partij van Turkije".

Terwijl bijna 50 periodieke publikaties werden verboden en hun uitgevers gearresteerd onder de dekking van de krijgswet meldt het verslag enkel het geval van het dagblad van deze beweging en het toont haar solidariteit enkel met de gearresteerde uitgevers van dit dagblad.

In afwachting werd de voorzitter van de Partij van de Arbeiders van Turkije (TIP), Behice Boran, bij het militair gerechtshof verhoord inzake haar verkiezingstoespraken en heel wat internationale organisaties hebben blijkgegeven van hun solidariteit met deze 70 jarige socialistische leidster. In het FIDEF-verslag werd dit geval zelfs niet vermeld.

In een ander hoofdstuk aamt de FIDEF aanspraak op het verdedigen van de vrijheden en de fundamentele rechten van het Koerdische volk van Turkije. De Europese publieke opinie weet dat Dr. Ismail Besikci, een voornamelijk Turkse socioloog, een gevangenisstraf uitzit van 7 jaar en 6 maanden om de rechten en de vrijheden van het Koerdisch volk te hebben verdedigd. Maar in het FIDEF-verslag is er niets van vermeld.

Voor wat betreft de vakbondbeweging meldt het verslag enkel de staking van de metaalsektor, waarvan de leiding aanvaard is door de zogenaamde politieke beweging. Maar men spreekt niet over de staking van de textielarbeiders, die ook zijn aangesloten bij de DISK. Daarenboven, het verslag verdedigt de verdeelde houding van de zogenaamde politieke beweging tijdens het vierden van 1 mei 1979, ten spijt van het feit dat deze houding door de administratie van de DISK werd veroordeeld.

Overdrijvingen benadelen de democratische beweging in Turkije

De overdrijvingen van het FIDEF bereikten de top in het reglement genaamd "Vrijheid voor de Communistische Partij van Turkije".

Deze regel maakt aanspraak op het feit dat "totnogtoe 14000 leden van de Communistische Partij van Turkije werden gedood door foltering in de gevangenis."

Het is noemenswaardig dat alle progressisten van Turkije een onmenselijke druk hebben moeten verduren en dat deze praktijken steeds van de dag zijn. Er dient ook te worden gemeld dat sommige aangeslotenen van de zogenaamde politieke beweging ook het slachtoffer waren van de repressie, maar hun aantal overschrijdt niet dat van de andere partijen of politieke bewegingen. ./.

Betreffende de personen averleden tijdens folteringen of in de gevangenis, is het evident dat de foltering werd toegepast in Turkije als onderveraging of intimidatiemethode en een groot aantal gevallen werden door de pers onthuld. Maar her verklaren dat 14.000 van een zekere politieke beweging werden gedood door folteringen of in de gevangenis geeft blijk van een tekort aan ernst. Temeer, de zogenaamde beweging verklaart de voorpost te zijn geweest van de arbeiders in Turkije en verwaarloost dus het bestaan van andere politieke bewegingen als de Partij van de Arbeiders van Turkije (TIP) en de Partij Socialistische van de Arbeiders van Turkije (TSIP), die actief strijden in de arbeidersklasse en in de wetenschappelijke socialistische lijn. Iedere politieke organisatie die denkt de arbeidersklasse te beheersen zou bewijzen van de dood van zijn 14.000 leden moeten brengen. Anders kunnen de overdrijvingen of vervalsingen niet alleen hun daders benadelen, maar ook de democratische strijd gevoerd door de democratische krachten van Turkije.

Tegenwoordig zijn in Turkije alle politieke bewegingen en partijen onderworpen aan dezelfde repressie, en hun slachtoffers zijn talrijker dan diegenen, die aangesloten zijn bij de politieke beweging waarvoor de FIDEF propaganda maakt. Bijvoorbeeld 7 aanhangers van de Partij van de Arbeiders van Turkije (TIP) werden vermoord tijdens éénzelfde nacht in 1978.

Totnogtoe werden 3 revolutionairen terechtgesteld in de gevangenis "om beroep te hebben gedaan op marxistisch-leninistische organisatie- en strijdmethodes", maar geen enkele onder hen was bij deze beweging aangesloten.

Indien het gaat om een poging om een beeld te scheppen van de "martelaar" beweging en om een onverdiend prestige te winnen tegenover revolutionaire bewegingen van andere landen, dan is het tekort aan respect jegens deze bewegingen, die steeds blijk gaven van hun solidariteit met de democratische krachten van Turkije, want vroeg of laat zullen zij de waarheid weten.

HER VESLAG OVER DE SCHENDING VAN DE MENSENRECHTEN IN TURKIJE

BRUSSEL (ITA) - De vertegenwoordigers van twee internationale democratische organisaties gingen naar Turkije tussen 3 maart en 4 april jongstleden. In de naam van de Internationale Vereniging van de Democratische Juristen en van de Wereldconfederatie van de Vakbonden hebben zij een studie-opdracht gedaan omtrent de algemene situatie van de mensenrechten in dit land.

Dhr. Pierre Vandernoot en Dhr. Jean-Claude Wartel hielden een persconferentie bij het Internationaal Perscentrum, op 16 april 1980, respectievelijk voor de IVDJ en de WCV en verspreidden een echte noodkreet bij de internationale publieke opinie: "Indien het nog te vroeg is om Turkije als een fascistisch land te beschouwen, is het toch noodzakelijk bewust te zijn van het dagelijks proces in dit land dat, buiten de huidige ernst van de situatie, kan leiden tot de meest verschrikkelijke gewelddadigheden voor de democratie en voor de vrede in deze strategische zone van de wereld."

Dhr. Vandernoot verklaarde op een vraag, dat Turkije zich nu in een gelijksoortige als deze van voor de machtsbekleding van Hitler in Duitsland.

Zij hebben hun opmerkingen als volgt samengevat:

"Het is inderdaat in een stad Istanbul geplaatst onder staat van beleg dat wij de ernstige gevaren, die de Democratie in Turkije bedreigen, kunnen inzien. We hebben kunnen nagaan dat nu reeds de vrijheden, waarop de Turkse grondwet zich kan beroepen, dagelijks werden geschonden. Bijvoorbeeld, het is dus zo dat wij hebben kunnen merken, door onafhankelijke en overeenstemmende bewijzen, dat sinds november 1979, 46.000 personen werden gearresteerd en gevangen gehouden in ongelofelijke omstandigheden, dat de foltering wordt toegepast op een groot aantal ervan, dat de militaire overheid maatregelen treft tegen beroepsverenigingen (arrestering van leiders, sluiting van zetels, huiszoekingen in lokalen enz...) dat maatregelen van afdanking en verdagingen worden getroffen in de openbare sektor voor politieke beweegredenen, dat de vakbonden en politieke leiders worden gearresteerd en vervolgd, dat verscheidene politieke processen aan de gang zijn, dat de advocaten hun opdracht uit-

voeren in vrij prohibitieve omstandigheden, dat een zeker aantal onder ook worden gearresteerd en vervolgd, dat sommige dagbladen verboden zijn, dat de journalisten en auteurs worden vervolgd voor de inhoud van hun schrijven, enz..."

Al sprekende over concrete gevallen van vervolgingen, "Is het voldoende" zeggen zij, "De vervolging van mevrouw Behice Boran, voorzitter van de Partij van de Arbeiders van Turkije (TIP) te melden, en die wijd en breed wordt geëerbiedigd voor haar moedige strijd, en deze van Dhr. Gültekin Gazioglu, voorzitter van de Vereniging van het Onderwijzend Personeel, en van Dhr. Ridvan Budak, voorzitter van de Textielvakbond. Vergeten wij niet het lot van de advocaten, die in zekere gevallen hun gevangengehouden cliënten enkel gedurende enkele minuten mogen bezoeken, onder de bewaking van gewapende soldaten, door een venster of door een traliewerk, enz... Het dagblad Politika, deklaamend van de Metaalvakbond, werd gestaakt door de directie van de versoberingswet van Istanbul, voor een onbepaalde duur. Een auteur is in de gevangenis om te hebben vertaald "Wat gebeurt er" van Lenin.

"Het terrorisme, waarover blijkt dat zekere afdelingen beschikken over steun binnen het staatsapparaat, vormt een bijgaande bedreiging voor de democratie, die nu reeds ondermijnd.

"Het geheel van deze vaststellingen leidt de IVDJ en de WCV, de internationale publieke opinie en de democratische organisaties tot het tonen van hun solidariteit tegenover het Turkse volk." (FSM-AIJD-DG-HC-16/4)

INTERNATIONALE CAMPAGNE VOOR BEHICE BORAN

BRUSSEL (ITA) - De voorzitter van de Partij van de Arbeiders van Turkije (TIP), Behice Boran, werd opnieuw veroordeeld op 22 april 1980 op de militaire Rechtbank van de Krijgswet van Ankara om propaganda te hebben gemaakt voor het communisme tijdens haar verkiezingstoespraken tijdens de gewestelijke verkiezingen van 14 oktober 1979. Krachtens artikel 142 van het Turks wetboek van strafrecht, heeft de militaire procureur een gevangenisstraf gevraagd gaande tot 39 jaar voor de 70 jarige socialistische leidster.

Tijdens het proces hebben de advocaten van mevrouw Boran aan de rechtbank gevraagd of zij het dossier zouden overdragen aan het constitutioneel Hof met het oog op het doen annuleren van artikel 142 uit het wetboek van strafrecht van Mussolini van 1936.

Protestberichten

Het geval Boran heeft een acute reactie teweeggebracht bij de publieke wereldopinie en meerdere internationale organisaties hebben geprotesteerd tegen deze bestraffing door het zenden van telegrammen aan de Eerste Minister van Turkije.

Enige voorbeelden van protesten:

GORDON McLENNAN, Algemeen Sekretaris van de Britse Communistische Partij:

"Het blijkt verbazend dat een politieke figuur, bekend bij de wereldopinie, in 1980 in Turkije wordt vervolgd krachtens artikel 142 van het Turks Wetboek van strafrecht, moet fors worden becritiseerd, want men weet dat dit artikel werd gebruikt uit het wetboek van strafrecht van Mussolini in 1936. Het is evident dat heel wat personen in uw land denken dat in het belang van de Turkse democratie, het beter zou zijn dat artikel 142 zou worden geschrapt in het Turks wetboek van strafrecht."

EZEKIAS PAPAIOANNOU, Algemeen Sekretaris van de AKEL:

"Het central Komitee van de Akel protesteerde luid tegen de vervolging van de voorzitter van de Partij van de Arbeiders van Turkije, Behice Boran, en vraagt U haar onmiddellijke vrijspreek, het annuleren van de fascistische wetten en de bevrijding van alle politieke gevangenen."

HET SEKRETARIAAT VAN DE ITALIAANSE COMMUNISTISCHE PARTIJ:

"Zeer bezorgd over de informatie, naar dewelke mevrouw Behice Boran, voorzitter van de Partij van de Arbeiders van Turkije, is vervolgd bij de /.

militaire rechtbank, vragen wij U hier te bemiddelen om te vermijden dat zij weer naar de gevangenis gaat om het recht van ideeënverspreiding te hebben gebruikt."

De Belgische Vereniging van Demokratische Juristen:

"De BVDJ verwondert zich over het feit dat zulke pratijken in Turkije steeds bestaan an die een fundamentele inbreuk vormen bij het uitvoeren van de politieke vrijheden en van de vrijheid van uitdrukking. De vervolgingen, die eventueel zouden worden aangedaan door de militaire rechtsbevoegdheid krachtens artikel 142 van het Turks wetboek van strafrecht zijn te meer schandalig dat i : niets ernstigs blijkt te zijn gedaan tegen de fascistische militie en para-militairen, die terreur zaaien in het land en die de politieke moorden vermenigvuldigen op een bijna ongestrafte manier en dit alles sinds meerdere jaren. De BVDJ verloent opnieuw haar volle steun aan mevrouw Behice Boran en aan alle democratische en vredelievende krachten van Turkije, opdat de publieke vrijheden en de rechten van de inwoners tot een vrije uitspraak en organisatie definitief in dit land zouden worden geërbiedigd."

Mevrouw A. Delcourt, nationale voorzitter van Vie Feminine:

"Wij zijn meer dan 100.000 Belgische vrouwen bijeen in een permanente opvoedingsvereniging en wij verenigen onze pogingen voor de vooruitgang van de mensenrechten en voor een menswaardig bestaan. Alle vrouwen van de wereld die deze doelen beogen zijn onze zusters, en wij zijn ontroerd te vernemen dat mevrouw Boran, voorzitter van de Partij van de Arbeiders van Turkije, de gevangenisstraf moet ondergaan. Wij smeken erom dat U zou rekening houden met het feit dat zij haar hele leven heeft gewijd aan het verdedigen van de mensenrechten, basis en rechtvaardiging van elke democratie. Met de grootste aandacht volgen wij, in de pers, de evolutie van haar situatie en het resultaat ervan."

Anderzijds hebben "Le Drapeau Rouge", Belgische Communistische Partij, en La Cité, Algemeen Christelijk Werkersverbond, artikels over het Boran geval publiceerd.

Alle leden van het administratief comité van de TSIP voor de rechtbank

De militaire rechtsbevoegdheid heeft een ander vervolgingsdossier geopend tegen alle leden van het administratief comité van een socialistische partij. De voorzitter van de Socialistische Partij van de Arbeiders van Turkije (TSIP), Ahmet Kacmaz en zijn kameraden gingen op 26 maart 1980 voor de militaire rechtbank No.1 van het gezag van de krijgswet van de provincie van Istanbul. Zij worden beschuldigd propaganda te hebben gemaakt voor de Sovjet-Unie Communistische Partij bij de 60ste verjaardag van de Oktoberrevolutie in 1917. Na afkondiging van de krijgswet werd hun dossier overgedragen naar de militaire rechtbank.

(G-Y-ÇB-DG-HC-23/4)

UITGEVERS VEROORDEELD, INTELLECTUELEN VERVOLGD

ISTANBUL (ITA) - De militaire rechtbank van de krijgswet van de provincie van Istanbul, heeft de hoofdredacteur van het dagblad, Aydın Engin veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maand en de verantwoordelijke uitgever van hetzelfde dagblad, Tamer Kayaş, tot een bestraffing van 30.000 Turkse lires.

De redacteur van het weekblad Kitle, Yusuf Hasancebi, werd eveneens veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maand door een burgerrechtbnak omwille van de kritiek geuit tegen de Nationale Inlichtingendienst.

De militaire procureur van Istanbul vervolgt de hoofdredacteur van het dagblad Demokrat, Emil Galip Sandalcı, en de redacteur Işık Yurtcu. beiden zijn beschuldigd van een geheime correspondentie van de Raad van Nationale Veiligheid te hebben gepubliceerd.

De Turks uitgave van het werk van de Engelse auteur, Maurice Cornforth, met als titel: "Het communisme en de menselijke waarden" werden verbeurd verklaard door het besluit van de rechtbnak van eerste aanleg van Ankara. De vertaler van het boek Siar Yalcin is door de militaire procureur vervolgd ./.

doordat hij "propaganda heeft gemaakt voor het communisme."

De vermaarde muzikanten als Cem Karaca en Sarper Ozsan worden veroordeeld door de militaire rechtbank van de krijgswet van Istanbul om een plaat met "1 mei" als titel op de markt te hebben gebracht. Zij worden ook beschuldigd propaganda te hebben gemaakt voor het communisme door liedjes opgenomen op deze plaat.

Naar een artikel dat op 10 april 1980 in de "Monde" verscheen hebben de militaire eenheden een inval gedaan in een gevangenis gelegen op een eiland in de Zee van Marmara, waar de bekende cineast, Yılmaz Güney in de gevangenis zit. Alle boeken in zijn bezit werden verbeurd verklaard, op een hoop gelegd en daarna verbrand als tijdens Hitler. Güney zit een gevangenisstraf uit van 18 jaar voor veronderstelde moord op een rechter in 1974. Sinds hij in de gevangenis zit hebben zijn films "De Vijand", "De kudde", "De Vriend" en "de Hoop", heel wat prijzen gekregen bij Internationale filmfestivals.

En nu nog te Ankara werd een dagblad, Yeni Halkci, verboden door het gezag van de krijgswet. (C-M-Y-DG-HC-24/4)

REPRESSIEVE ACTIES IN DE KOERDISCHE ZONE VAN TURKIJE

ANKARA (ITA) - In de maand april 1980 werd een zone te Oosten van Turkije, Mardin, het schouwspel van bloedige incidenten, tijdens een intimidatieactie, uitgevoerd door de militaire strijdkrachten in deze provincie werden een kapitein en twee sergeanten van het leger nergeschoten door het volk dat zich verzet tegen de aanvallen.

Mardin is één van de provincies bewoond door het Koerdische volk.

Naar aanleiding van deze bloedige gebeurtenis heeft de voormalige minister van Binnenlandse Zaken, Hasan Fehmi Güneş, de methoden bescreitiseerd, die werden toegepast door de huidige regering en hij heeft ook gezegd "Zulke ingrepen bestemd voor de intimidatie van de massa's kunnen zeer ernstige gevolgen veroorzaken, door het volk van de zone aan te sporen tot een algemene opstand." Naar Dhr. Güneş zouden de Koerdische legers zich hebben vermenigvuldigd in de zone.

Solidariteitscampagne met de socioloog Besikci

Een wereldcampagne voor de bevrijding van de vermaarde Turkse socioloog Ismail Besikci, die zich in de gevangenis bevindt om de vrijheden en de fundamentele rechten van het Koerdische volk in Turkije te hebben verdedigd, heeft een vervolg.

Onlangs hadden mevrouw Mousse Boulanger, voorzitter van de Zwitserse Auteursvereniging en Dhr. Jan Gehlin, Voorzitter van de Zweedse Auteursunie telegrammen gezonden aan de President van de Republiek en aan de Eerste Minister van Turkije en hebben hen gevraagd om te bemiddelen voor de bevrijding van Dr. Besikci. (DG-HC-15/4)

REPRESSIE IN HET TURKSE GEDEELTE VAN CYPRUS

NICOSIA (ITA) - In parallel met de anti-demokratische praktijken in Turkije, heeft de regering van de zogenaamde Federatieve Turkse Staat van Cyprus druk uitgeoefend op de progressistische intellectuelen.

Op 8 april 1980 werd de Voorzitter van de uitgeverij "Yarin", Ergin Birinci, door een militaire rechtbank van Nicosia gedagvaard.

Hij wordt ervan beschuldigd de relaties tussen Turkije en de "Federatieve Turkse Staat van Cyprus" te bederven door de publikatie van een dagblad genaamd "Socialistisch Cyprus". Dhr. Birinci is eveneens lid van het uitvoerend bureau van de Partij van de Socialistische Vrijheid, een belangrijke oppositieformatie van het Turks gedeelte van het eiland. (C-DG-ML-15/4)